

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 18Csp/73/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123267462
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Vitteková PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:6123267462.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Dominikou Vittekovou PhD. v spore žalobcu: Alektum Capital II AG, Gubelstrasse 24, 6300 Zug, Švajčiarska konfederácia, právne zastúpeného: AGM partners s.r.o., IČO: 47 258 586, so sídlom Hlavné námestie 3, 811 01 Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX, o zaplatenie 589,84 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 388 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne

- zo sumy 18 eur od 15.5.2021 do zaplatenia
- zo sumy 18 eur od 15.6.2021 do zaplatenia
- zo sumy 18 eur od 14.7.2021 do zaplatenia
- zo sumy 18 eur od 13.8.2021 do zaplatenia
- zo sumy 316,50 eur od 14.9.2021 do zaplatenia, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca m á voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 30,74%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ō v o d n e n i e :

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným dňa 10.3.2023 Okresnému súdu Banská Bystrica v súlade s § 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 589,84 eur s príslušenstvom. Nárok uplatnil titulom postúpenej pohľadávky O2 SLOVAKIA, s.r.o., ako právneho predchodcu zo Zmlúv o poskytovaní verejných služieb, pozostávajúce z ceny dodaných služieb a z Kúpnych zmlúv, a to z kúpnej ceny zariadení.

2. V predmetnom upomínacom konaní bol dňa 31.3.2023 vydaný platobný rozkaz sp. zn. 17Up 455/2023, ktorý sa však nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk na adresu jeho pobytu.

3. V súlade s § 14 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní podal žalobca návrh na pokračovanie v konaní na tunajšom súde ako súde príslušnom na prejednanie veci podľa a zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP"), čím došlo k zrušeniu platobného rozkazu. Vec bola postúpená tunajšiemu súdu dňa 11.7.2023 a je vedená pod sp. zn. 18Csp 73/2023.

4. Žalovanému bola žaloba doručená dňa 18.7.2023, doposiaľ sa k nej nevyjadril.

5. Podľa § 297, veta druhá, písm. b) Civilného sporového poriadku, pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur.

6. Keďže v tomto prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 589,84 eur, išlo o otázku jednoduchého právneho posúdenia a skutkové tvrdenia strán neboli sporné, súd na prejednanie sporu v súlade s § 297 písm. b/ CSP nenariadil pojednávanie a v zmysle § 219 ods. 3 CSP rozsudok verejne vyhlásil dňa 25.9.2023 o 8.55 hod. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu od 11.9.2023.

7. Súd vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

8. Žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu (O2 SLOVAKIA, s.r.o.) dve Zmluvy o poskytovaní verejných služieb z 12.11.2020 a 12.2.2021, na podklade ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal dodávať žalovanému telekomunikačné služby a žalovaný sa zaviazal zaplatiť ich cenu podľa cenníka. Zmluva obsahovala opis všetkých aktivovaných služieb.

9. Zároveň žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu (O2 SLOVAKIA, s.r.o.) tri kúpne zmluvy z 12.11.2020, 12.11.2020 a 12.2.2021 na nákup mobilných zariadení v kúpnej cene 156 eur, 49,49 eur a 228 eur.

10. Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému faktúry za využitie služieb na základe vyššie uvedených Zmlúv, a to:

- faktúra č. 1320721055 splatná 14.6.2021 v sume 45,10 eur, z toho 18 eur tvorí mesačná platba za zariadenia
- faktúra č. 1330776771 splatná 12.8.2021 v sume 20 eur, z toho 18 eur ako mesačná platba za zariadenia
- faktúra č. 1470779046 splatná 13.7.2021 v sume 78,68 eur, z čoho 18 eur tvorí mesačná platba za zariadenia
- faktúra č. 1550808692 splatná 13.9.2021 v sume 317,47 eur, z čoho 18 eur mesačná platba za zariadenia a suma 298,50 eur je vyúčtovanie platieb za zariadenie
- faktúra č. 1570718968 splatná 14.5.2021 v sume 192,56 eur, z toho 18 eur tvorí mesačná platba za zariadenia

11. Na výzvu súdu žalobcovi, aby preukázal doručenie písomnej výzvy žalovanému, keďže ak je napriek písomnej výzve podniku účastníka, nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka, uviedol cit.: „V súvislosti s doručenkou k Výzve na úhradu v zmysle § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. si žalobca dovoľuje uviesť, že medzi žalobcom a žalovaným bolo upravené doručovanie jednotlivých písomností v bode 17.1 písm. a) a 17.2 VOP, a to: „17.1 Poskytovateľ a Účastník sa dohodli, že Poskytovateľ je oprávnený oznamovať skutočnosti, zasielať výzvy, záväzné pokyny a činiť ďalšie úkony voči Účastníkovi podľa týchto Všeobecných podmienok ktorýmkoľvek z nasledovných spôsobov, pokiaľ tieto Všeobecné podmienky nestanovujú, že konkrétny úkon je možné učiniť výhradne jedným z nich: a) doručenie písomnosti osobne alebo prostredníctvom subjektu povereného doručovaním (napr. pošta)... 17.2 Za doručenie prostredníctvom subjektu povereného doručovaním sa považuje obyčajné doručenie písomnosti, doporučené doručenie písomnosti alebo doporučené doručenie písomnosti s doručenkou. Písomnosť sa považuje za doručenie dňom, keď Účastník alebo iná dospelá osoba bývajúca v tom istom byte, alebo v tom istom dome, alebo zamestnaná na tom istom pracovisku písomnosť prevezme. Ak nemožno písomnosť doručiť takýmto spôsobom, uloží sa u subjektu povereného doručovaním a Účastník sa vhodným spôsobom vyzve, aby si písomnosť vyzdvihol. Písomnosť sa považuje za doručenie dňom, keď bola uložená, aj keď sa Účastník o uložení nedozvedel.“ Výzva na úhradu v zmysle § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. bola doručovaná obyčajnou formou, teda v súlade s vyššie uvedeným postupom upraveným vo VOP. Žalobca má teda za to, že Výzva na úhradu v zmysle § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. bola riadne odoslaná a považuje toto tvrdenie za nesporné. Súčasne si žalobca dovoľuje poukázať na rozhodnutia súdov v obdobnej veci, kde je aktívne vecne legitimovaný totožný subjekt. Súd v predmetných konaní priznal žalobcov nárok čo do výšky aj dôvodu, pričom obe rozhodnutia už nadobudli právoplatnosť aj vykonateľnosť.“

12. Zistený skutkový stav takto právne posúdil:

Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Podľa § 525 ods. 2 OZ, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

Podľa § 45 ods. 1 OZ, prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

Podľa § 588 OZ, z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

13. Predmetom konania sú dva druhy peňažných pohľadávok, Jednak ide o peňažnú pohľadávku, ktorá mala vzniknúť žalovanému s súvislosťou so zmluvami uzatvorenými medzi predchodcom žalobcu a žalovaným podľa zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách a ďalšia pohľadávka je tvorená nezaplatenou kúpnu cenou za mobilné zariadenia v zmysle uzatvorených kúpnych zmlúv.

14. Žalobca odvodzuje svoju aktívnu legitímáciu od zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej s O2 SLOVAKIA s.r.o.

15. V danom prípade postupca vystupoval ako osoba konajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná ako fyzická osoba pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, preto má súd za to, že predmetná Zmluva predstavuje spotrebiteľskú zmluvu, ktorá sa riadi osobitným zákonom (zákonom č. 351/2011 Z.z.).

16. Spotrebiteľský charakter predmetného sporu má význam z hľadiska skúmania aktívnej legitímácie žalobcu, ktorý si pohľadávku uplatňuje voči žalovanému ako spotrebiteľovi z titulu postúpenia, a to aj v prípade jeho pasivity, pričom vzhľadom na znenie § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. ani relevantné oznámenie postupcu o postúpení bez ďalšieho nezakladá aktívnu legitímáciu postupníka.

17. Podľa názoru súdu sa ust. § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách vzťahuje na pohľadávky poskytované v zmysle tohto zákona pri poskytovaní verejných služieb, t.j. pokiaľ ide o nárok zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb a prípadne k nim viazaných službách (prípady viazaných zmlúv).

18. V súdnej veci boli však uzatvorené tri kúpne zmluvy na mobilné zariadenia za kúpnu cenu v súhrne 433,49 eur (156 eur, 49,49 eur, 228 eur), ktoré nemožno posúdiť ako závislé zmluvy k zmlúvam o poskytovaní verejných služieb.

19. S poukazom na uvedené súd preto konštatuje, že pokiaľ ide o pohľadávku z titulu neuhradenej kúpnej ceny, žalobca má aktívnu legitímáciu na podanie žaloby, keďže osobitné (prísnejšie) pravidlá

v zmysle ust. § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách sa v tejto časti postúpenia nepoužijú a postúpenie pohľadávky súdu žalovaný nerozporoval.

20. Za tohto stavu preto súd žalobe o zaplatenie platieb za mobilné zariadenia vyhovel. Žalovaný si nesplnil svoju základnú povinnosť z uzavretých kúpnych zmlúv, a to riadne a včas platiť splátky kúpnej ceny. Preto sa v tejto časti žalobca dôvodne domáhal súdnej ochrany, keďže tieto skutočnosti neboli v konaní rozporované.

21. Žalobcovi bolo dôvodné priznať aj úrok z omeškania v súlade s ustanovením § 517ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vo výške 5 % ročne odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúr, keďže žalovaný svoju povinnosť vyplývajúcu z kúpnych zmlúv platiť za predané mobilné zariadenia nesplnil v lehote splatnosti.

22. Žalobca však žiadnym spôsobom nepreukázal, napriek výzve súdu, doručenie písomnej výzvy spotrebiteľovi, čím neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k svojej aktívnej legitimácii. Na veci nič nemení ani poukaz na znenie všeobecných obchodných podmienok.

23. V tomto smere súd v celom rozsahu poukazuje na odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5CoCsp/68/2021 z 19.7.2022, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje a odkazuje naň cit. „11. Odvolaciemu súdu sa žiada povedať, že v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1 Cdo 147/2017 z 24.4.2018, ktorý bol publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (R 60/2018) dovolací súd uviedol, že osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie pohľadávky potrebné. Napriek tomu, že najvyšší súd vo svojom rozsudku riešil podmienky vyplývajúce z § 92 ods. 8 zákona o bankách, jeho závery sú aplikovateľné aj na prejednávaný prípad, ktorého základom je zákon č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách ako zákon špeciálny (podobne ako zákon o bankách) vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Dovolací súd konštatoval, že „následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky (z úradnej povinnosti). Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť“.

12. Odvolateľ preto neopodstatnene namietal, že žalobca mal aktívnu vecnú legitimáciu na uplatnenie predmetnej pohľadávky na základe oznámenia o postúpení pohľadávky, a to bez ohľadu na platnosť alebo neexistenciu zmluvy o postúpení pohľadávky. V kontexte uvedeného odvolací súd nemohol prihliadnuť ani na odvolateľov poukaz na rozhodnutie NS SR sp. zn. 10Bdo 1/2009, ktorý riešil postúpenie pohľadávky výlučne podľa ustanovení Občianskeho zákonníka bez potreby súčasnej aplikácie tiež akéhokoľvek osobitného predpisu (napr. zákona o bankách alebo zákona o elektronických komunikáciách), ktorý modifikuje zákonnosť postúpenia o ďalšie podmienky. Napokon, pokiaľ odvolateľ odkázal na niektoré rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky (sp. zn. 32Cdo/4511/2009, sp. zn. 29Cdo/4868/2009 a pod.), ani z nich nevyplýva posudzovanie postúpenia podľa osobitných predpisov, preto tieto rozhodnutia nemožno aplikovať na prejednávaný prípad a navyše tieto rozhodnutia netvoría ustálenú rozhodovaciu prax slovenských súdov.

13. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že súd prvej inštancie v súvislosti s naplnením podmienky písomnej výzvy podniku predchádzajúcej postúpenie pohľadávky (§ 43 ods. 13 zák. o elektronických komunikáciách) správne zohľadnil, že písomnosť - Odstúpenie od zmluvy mala predstavovať tiež výzvu na plnenie. Za správny je potrebné považovať jeho následný záver o tom, že žalobca v konaní nepreukázal, kedy bola predmetná písomnosť žalovanej doručená, resp. žeby jej bola vôbec doručovaná (daná na poštovú prepravu). V kontexte uvedeného súd správne odkázal na princíp doručovania (hmotno)právných úkonov podľa § 45 ods. 1 OZ, ktorý upravuje režim doručovania hmotnoprávných úkonov tak, že prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď k nej dôjde. V danom prípade sa jedná o tzv. teóriu dôjdenia. Dôjdením prejavu vôle do dispozičnej sféry adresáta sa završuje proces účinného doručenia právneho úkonu a od tohto momentu je právny úkon pre konajúci subjekt záväzný a nemožno ho jednostranne odvolať (pozri uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo/129/2010, tiež uznesenie NS SR 3Cdo/43/2019). Písomná výzva pred postúpením pohľadávky (hoci aj v podobe odstúpenia od zmluvy) v zmysle § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách predstavuje jednostranný hmotnoprávny úkon, ktorého naplnenie závisí od toho, či tento prejav vôle sa dostal do dispozičnej sféry adresáta, t.j.

dlužníka, a teda, či voči osobe, ktorej bol určený, súčasne pôsobí.

14. Z vyššie uvedeného možno vyvodíť, že pre naplnenie teórie dôjdenia síce na strane jednej postačuje reálna možnosť adresáta oboznámiť sa s prejavom vôle (nevyžaduje sa skutočné doručenie a prevzatie písomnosti zachytávajúcej právny úkon), avšak na strane druhej iba tvrdenie o tom, že predmetný hmotnoprávny úkon bol spracovaný (o čom niet pochyb) a príp. aj odoslaný (na poštovú prepravu), hoci by išlo o preukázanú okolnosť, podmienku dôjdenia nenapĺňa.

15. Pokiaľ v konečnom dôsledku súd prvej inštancie napriek existencii písomnosti -odstúpenia od zmluvy mal za to, že žalobca nepreukázal, že predmetnú písomnosť zároveň žalovanej doručil, jeho záver je potrebné považovať za správny.

16. Odvolací súd nepovažuje za dôvodnú ani odvolaciu námietku v časti, v ktorej odvolateľ mal za preukázané splnenie podmienky predchádzajúcej písomnej výzvy podľa § 43 ods. 13 zák. o elektronických komunikáciách jednotlivými faktúrami, na základe ktorých žalovaná plnila za poskytované služby. K tomu odvolací súd uvádza, že jednotlivé faktúry nemožno považovať za výzvu predpokladanú podľa § 43 ods. 13 zák. o elektronických komunikáciách, pretože aj keď na ich základe bola žalovaná vyzývaná na peňažné plnenie, vždy išlo o výzvu na plnenie, ktorého splnosť mala v budúcnosti iba nastať, teda nie o výzvu na plnenie dlhu (omeškanej pohľadávky), čo zodpovedá výzve podľa § 43 ods. 13 zák. o elektronických komunikáciách.

17. Napokon odvolací súd zdôrazňuje, že preskúmavanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (na strane žalobcu) alebo pasívnej (na strane žalovanej) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (por. napr. rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo 205/2009). V kontexte uvedeného neobstojí odvolacia námietka v časti, v ktorej odvolateľ apeloval na nesporné skutkové tvrdenia podľa § 151 ods. 1 CSP osobitne za situácie, ak žalobca v konaní nikdy netvrdil, že sa písomná výzva podľa § 43 ods. 13 zák. o elektronických komunikáciách dostala do dispozičnej sféry žalovanej v zmysle už spomínanej teórie dôjdenia podľa § 45 ods. 1 OZ.“

24. Žalobca totiž napriek výzve súdu, nepreukázal, že má aktívnu legitímáciu na podanie žaloby vo vzťahu k úhradám za poskytovania verejných služieb. Na základe uvedeného súd žalobu v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol.

25. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

27. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP tak, že žalobca mal v konaní čiastočný úspech vo výške 65,37%. Neúspešný bol v rozsahu 34,63%. Preto mu patrí nárok na náhradu trov konania vo výške 30,74% (65,37 – 34,63), o výške ktorých rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.